

15

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 grudnia 1970 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia techników i uprawnionych techników dentystycznych.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia techników i uprawnionych techników dentystycznych (Dz. U. Nr 20, poz. 125) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) za kliniczne wykonanie protezy zębowej — 30 zł,
2) za laboratoryjne wykonanie protezy zębowej — 80 zł.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

16

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 grudnia 1970 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentystów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 19 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentystów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem, zatrudnionych w zakładach społecznych służ-

by zdrowia (Dz. U. z 1966 r. Nr 20, poz. 122 i z 1968 r. Nr 43, poz. 315) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) za kliniczne wykonanie protezy zębowej — 40 zł,
2) za laboratoryjne wykonanie protezy zębowej — 80 zł.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

17

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 stycznia 1971 r.

w sprawie uznania Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

Na podstawie art. 46 i 47 Prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. Nr 94, poz. 808 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stowarzyszenie „Polskie Towarzystwo Ekonomiczne” uznaje się za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

§ 2. Stowarzyszeniu „Polskie Towarzystwo Ekonomiczne” nadaje się statut, który ustala i ogłasza Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz zainteresowanym ministrom.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

18

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 grudnia 1970 r.

w sprawie opłat za leki i środki opatrunkowe wydawane z aptek otwartych ubezpieczonym.

Na podstawie art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym, w brzmieniu dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 17, poz. 138), oraz art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o aptekach (Dz. U. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ubezpieczeni za leki wydawane z aptek otwartych na podstawie recepty płacą z zastrzeżeniami wynikającymi z § 2 i 4:

- 1) za lek gotowy — 30% obowiązującej ceny aptecznej lub 10% w wypadku chorób przewlekłych ustalonych odrębnym wykazem,

2) za lek sporządzony w aptece (lek recepturowy) w ilości określonej odrębnymi przepisami, wraz z kosztami sporządzenia i opakowaniem — ryczałt w kwocie 5 zł.
2. Uprawnienia określone w ust. 1 pkt 1 dotyczą mleka w proszku, jeżeli zostało przepisane dla chorego dziecka w wieku do jednego roku.

§ 2. Ubezpieczeni placą pełną cenę apteczną:

- 1) za środki opatrunkowe,
- 2) za leki zagraniczne nabywane w aptekach wyznaczonych do prowadzenia leków gotowych zagranicznych i niektórych leków krajowych oraz skupu leków zagranicznych zgodnie z ustalonymi wykazami.

§ 3. Rozporządzenie nie narusza uprawnień osób, które z mocy odrębnych przepisów otrzymują leki i materiały opatrunkowe bezpłatnie lub za opłatą ulgową.

§ 4. Uprawnienia określone w § 1 nie przysługują osobom objętym przepisami o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników.

§ 5. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 3 stycznia 1953 r. w sprawie opłat za leki i środki opatrunkowe wydawane ubezpieczonym (Dz. U. z 1953 r. Nr 11, poz. 43 i z 1958 r. Nr 11, poz. 43),
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 3 sierpnia 1959 r. w sprawie opłat manipulacyjnych za leki recepturowe wydawane z aptek otwartych (Dz. U. Nr 45, poz. 280).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostrzewski*

19

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 listopada 1970 r.

w sprawie ratyfikacji przez Finlandię i Peru Konwencji (nr 111) Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu, przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 7 Konwencji (nr 111) Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu, przyjętej w Genewie dnia 25 czerwca 1958 r. na czterdziestej drugiej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy (Dz. U. z 1961 r. Nr 42, poz. 218), Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pra-

cy zarejestrował ratyfikację tej konwencji dnia 23 kwietnia 1970 r. przez Finlandię i dnia 10 sierpnia 1970 r. przez Peru.

Zgodnie z artykułem 8 powyższej konwencji wejdzie ona w życie w stosunku do Finlandii dnia 23 kwietnia 1971 r. i w stosunku do Peru dnia 10 sierpnia 1971 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

20

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 listopada 1970 r.

w sprawie ratyfikacji przez Panamę konwencji nr 13, nr 95 i nr 112 Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 8 Konwencji (nr 13) w sprawie używania bieli ołowianej w malarstwie, przyjętej w Genewie dnia 19 listopada 1921 r. (Dz. U. z 1925 r. Nr 54, poz. 382), z artykułem 18 Konwencji (nr 95) dotyczącej ochrony płacy, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r. (Dz. U. z 1955 r. Nr 38, poz. 234), oraz z artykułem 5 Konwencji (nr 112) dotyczącej najniższego wieku dopuszczania do pracy w rybołówstwie, przyjętej w Genewie dnia 19 czerwca 1959 r. (Dz. U. z 1966 r. Nr 32, poz. 192), Dyrektor Generalny Międzynarodowego

Biura Pracy zarejestrował dnia 19 czerwca 1970 r. ratyfikację powyższych konwencji przez Panamę.

Zgodnie z artykułem 9 konwencji nr 13 wejdzie ona w życie w stosunku do Panamy dnia 19 czerwca 1970 r., zgodnie z artykułem 19 konwencji nr 95 i z artykułem 6 konwencji nr 112 wejdą one w życie w stosunku do Panamy dnia 19 czerwca 1971 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

21

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 listopada 1970 r.

w sprawie ratyfikacji przez Tunezję Konwencji (nr 91) dotyczącej płatnych urlopów marynarzy (zrewidowanej w 1949 r.), przyjętej w Genewie dnia 18 czerwca 1949 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 12 Konwencji (nr 91) dotyczącej płatnych urlopów marynarzy (zrewidowanej w 1949 r.), przyjętej w Genewie dnia 18 czerwca 1949 r. na trzydziestej drugiej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy (Dz. U. z 1968 r. Nr 39, poz. 277), Dyrektor Generalny Międzynarodowego

Biura Pracy zarejestrował dnia 14 kwietnia 1970 r. ratyfikację tej konwencji przez Tunezję.

Zgodnie z artykułem 13 powyższej konwencji wejdzie ona w życie w stosunku do Tunezji dnia 14 października 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*